

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Directie Inhoud**

aan De leden van de vaste commissie voor

- Justitie en Veiligheid
- Volksgezondheid, Welzijn en Sport
- Binnenlandse Zaken en de Hoge Colleges van Staat / Algemene Zaken en Huis van de Koning

datum 20 december 2022

Betreffende wetsvoorstel:

36194

Wijziging van de Wet publieke gezondheid in verband met de bestrijding van een epidemie van infectieziekten behorend tot groep A1, of een directe dreiging daarvan

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 20 december 2022 aangenomen door de Tweede Kamer.

Voor: SP, GroenLinks, Volt, Fractie Den Haan, PvdA, Lid Gündoğan, D66, ChristenUnie, VVD en CDA.

Tegen: PVV, PvdD, SGP, DENK, FVD, JA21, BBB, BIJ1, Groep Van Haga en Lid Omzigt.

Aangenomen en overgenomen amendementen

Artikel I, onderdeel H

21 → **22** (Pouw-Verweij c.s.) over het toevoegen van het criterium daadwerkelijk aan de geschiktheidseis voor de toepassing van de bevoegdheden

Artikel 58b definieert de vereisten voor Doel, noodzaak, geschiktheid, proportionaliteit en subsidiariteit van de uit te oefenen bevoegdheden uit paragraaf 8, hoofdstuk 5 Wpg. De toepassing van de bevoegdheden moet gezien de aard van de infectieziekte geschikt zijn voor afwending van de dreiging. Dit amendement voegt de kwalificatie 'daadwerkelijk' toe aan het criterium geschikt in artikel 58b, onder b. Dit onderdeel komt dan als volgt te

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 20 december 2022

blad 2

luiden: 'de toepassing van de bevoegdheden gezien de aard van de infectieziekte daadwerkelijk geschikt is voor afwending van de dreiging;';

De argumentatie daarvoor is als volgt. In zijn conclusie inzake de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 22 december 2017 (ECLI: NL:RVS: 2017: 3557) wijst staatsraad Advocaat-Generaal Widdershoven erop dat de exceptieve toetsing van bestuursrechters van een algemeen verbindend voorschrift aan zowel materiële als formele algemene rechtsbeginselen een indringende beoordeling inhoudt.

Bij exceptieve toetsing toetst de bestuursrechter in het kader van een beroep tegen een besluit de rechtmatigheid van het wettelijk voorschrift waarop het besluit is gebaseerd aan hoger recht of algemene rechtsbeginselen. Deze toetsing kan ertoe leiden dat de rechter een niet door de formele wetgever gegeven voorschrift buiten toepassing laat of onverbindend verklaart als dit voorschrift in strijd is met een hogere regeling. Gevolg is dat het besluit waartegen beroep is ingesteld kan worden vernietigd.

Widdershoven spiegelt in deze conclusie de Nederlandse rechterlijke toetsing aan de scherpe vereisten van het recht van de Europese Unie. Hij merkt op: 'Bij de beoordeling van besluiten in het licht van het evenredigheidsbeginsel stelt het Hof van Justitie eerst vast of het nagestreefde doel legitiem is (voorvraag). (zie noot 231) Vervolgens vindt een doel-middeltoets van het besluit plaats, waarin drie stappen kunnen worden onderscheiden, ook al worden deze niet altijd even expliciet toegepast. In de eerste plaats wordt bepaald of het besluit daadwerkelijk geschikt is om het doel te bereiken. In de tweede plaats wordt getoetst of het besluit noodzakelijk is om dat doel te bereiken. Dit criterium houdt in dat als een keuze mogelijk is tussen meer geschikte maatregelen, die maatregel moet worden gekozen die de minste belasting voor de getroffen particulieren met zich brengt. In de derde en laatste plaats wordt de evenredigheid *sensu stricto* of Het toevoegen van het woord 'daadwerkelijk' zorgt voor aansluiting bij jurisprudentie van het Hof.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, Volt, DENK, de PvdA, de PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, de ChristenUnie, de SGP, het CDA, BBB, JA21, de PVV, FVD en Groep Van Haga.

Artikel I onderdeel H

7 → 24 → **29** (Hijink en Van den Berg) over een bredere proportionaliteitstoets op de gevolgen van te nemen maatregelen voor het maatschappelijk welzijn

Dit amendement regelt dat de weging over de inzet van een maatregelenpakket niet alleen wordt gebaseerd op de bestrijding van de ziekteverwekker maar ook op andere aspecten, zoals de maatschappelijke, sociale en financieel-economische gevolgen van het pakket aan maatregelen. Het wetsvoorstel lijkt namelijk vooral gericht te zijn op toetsing op proportionaliteit aangaande de afweging tussen de bestrijding van de ziekteverwekker en de beperking van grondrechten en zeer algemeen het maatschappelijk welzijn. Deze toetsing op proportionaliteit hoort volgens de indieners echter breder plaats te vinden. Bij de bestrijding van Covid-19 zijn immers ook maatregelen genomen die proportioneel leken in het kader van de virusbestrijding, maar die toch grote negatieve neveneffecten hadden, zoals het afgrenzen van de verpleeghuizen en het verbieden van de uitoefening van amateursport. Indieners willen het meewegen van deze neveneffecten sterker en

datum 20 december 2022

blad 3

expliciet in de wet opnemen dan het geval zou zijn indien enkel 'maatschappelijk welzijn' in de wetstekst wordt opgenomen.

Met algemene stemmen aangenomen.

Artikel I, onderdeel H, invoeging artikel 58ca

17 → **35** (Westerveld en Kuiken) over het alleen toestaan van een bijzondere procedure in spoedeisende gevallen

De indieners achten het van groot belang dat gedurende een pandemie het parlement zo goed als mogelijk in staat wordt gesteld om beleid te controleren en mee te beslissen. Het oorspronkelijke wetsvoorstel perkt de medezeggenschap van het parlement bij het nemen en afschalen van maatregelen in, door een spoedprocedure ('bij een dringende omstandigheid' of bij afschalen van maatregelen) mogelijk te maken. In dat geval kan in plaats van een voorhang, een nahang plaatsvinden, terwijl aan de toepassing van deze spoedprocedure nauwelijks eisen worden gesteld. Dit amendement regelt ten eerste dat de reguliere procedure van voorhang, en de daarbij behorende termijn en medezeggenschap, de norm wordt. Enkel als de regering overtuigend weet te argumenteren waarom louter een spoedprocedure soelaas biedt, kan de regering hiertoe overgaan door gebruik te maken van de 'bijzondere procedure'.

Ten tweede scherpt dit amendement de criteria aan waaronder de bijzondere procedure toepassing kan vinden: naast afschaling van maatregelen kan de bijzondere procedure toepassing vinden indien sprake is van een ernstige ontwrichting van de maatschappij of een directe dreiging daarvan, waarbij onverwijld ingrijpen (door het nemen van collectieve maatregelen) noodzakelijk is.

Tot slot voegt dit amendement een vervaltermijn toe van acht weken op het gebruik van de 'bijzondere procedure'. Deze termijn kan worden verlengd of opnieuw aanvangen, telkens voor ten hoogste acht weken. Een voorstel daartoe dient te worden voorgehangen bij beide Kamers waarbij de Tweede Kamer een blokkeringsrecht toekomt.

Hiermee willen de indieners voorkomen dat structureel maatregelen via een zogenoemde 'bijzondere procedure' worden afgekondigd. Gedurende de coronacrisis is de regering in het jaar 2020, 2021 en 2022 maar liefst 78 keer afgeweken van het reguliere besluitvormingsproces. Dit amendement beoogt dat de regering in de toekomst zo veel als mogelijk werkt via reguliere democratische processen gedurende een pandemie.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, Fractie Den Haan, de PvdA, de PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, de ChristenUnie, de VVD, de SGP, het CDA, BBB, JA21, FVD en Groep Van Haga.

Artikel I, onderdeel H, invoeging artikel 58ca

16 → **33** (Westerveld en Kuiken) over een wettelijke grondslag voor een vervaltermijn voor zware collectieve maatregelen

De indieners achten het van groot belang dat de Wet publieke gezondheid aanvullende differentiatie maakt tussen zware collectieve maatregelen en collectieve maatregelen die minder ingrijpend zijn voor de vrije uitoefening van grondrechten en minder ingrijpend zijn

datum 20 december 2022

blad 4

voor het maatschappelijk welzijn. Onderhavig wetsvoorstel maakt een dergelijke differentiatie niet zowel procedureel als qua (mede)zeggenschap.

Dit amendement voegt de wettelijke grondslag toe om een vervaltermijn in te voeren (een zogenoemd 'tijdslot') voor zware collectieve maatregelen. Bij het activeren van een bevoegdheid per ministeriële regeling kan een voorstel tot een vervaltermijn worden gedaan van maximaal acht weken. Dat wil zeggen dat de ministeriële regeling na acht weken afloopt. De Staten-Generaal hebben de bevoegdheid om, bij meerderheid, in te stemmen dan wel blokkeren op welke bevoegdheid een vervaltermijn van toepassing is. Wanneer de regering deze bevoegdheid wenst te verlengen dient daarna opnieuw een voorstel per ministeriële regeling te moeten worden ingediend om tot verlenging over te gaan. Ook voor een eventuele verlenging geldt de vervaltermijn van acht weken.

Met dit amendement beogen de indieners te regelen dat zware collectieve maatregelen iedere acht weken opnieuw moeten worden geëvalueerd met betrekking tot de proportionaliteit, subsidiariteit en effectiviteit. Dit amendement geeft expliciet de Eerste Kamer daartoe ook een rol. De indieners achten het van groot belang dat de Wet publieke gezondheid aanvullende differentiatie maakt tussen zware collectieve maatregelen en collectieve maatregelen die minder ingrijpend zijn voor de vrije uitoefening van grondrechten en voor het maatschappelijk welzijn. Onderhavig wetsvoorstel maakt een dergelijke differentiatie niet, zowel procedureel als qua (mede)zeggenschap.

Dit amendement voegt een wettelijke verplichting toe om een vervaltermijn op te nemen (een zogenoemd 'tijdslot') bij het nemen van zware collectieve maatregelen. Bij ministeriële regeling wordt bepaald of de verplichte vervaltermijn van maximaal acht weken van toepassing is. Toepassing van de verplichte vervaltermijn wil zeggen dat de ministeriële regeling waarbij zware maatregelen worden genomen, in beginsel na acht weken afloopt.

Beide Kamers der Staten-Generaal hebben, ieder afzonderlijk, het recht om de regeling waarin het onderscheid tussen lichte en zware collectieve maatregelen wordt bepaald, bij meerderheid, te blokkeren. Toepassing van de verplichte vervaltermijn houdt in dat zware maatregelen automatisch aflopen. Het initiatief voor een wijzigingsregeling ligt vervolgens weer volgens de gebruikelijke procedure bij de regering.

Met dit amendement beogen de indieners te regelen dat zware collectieve maatregelen iedere acht weken opnieuw moeten worden geëvalueerd met betrekking tot de geschiktheid, proportionaliteit, subsidiariteit en effectiviteit. Dit amendement geeft expliciet ook de Eerste Kamer zeggenschap over de beoordeling van het onderscheid tussen lichte en zware collectieve maatregelen.

Met algemene stemmen aangenomen.

Onderdeel I van amendement 34

26 → 36 → **39** (Subamendement Hijink) over een specifieke procedure voor goedkeuring door de Tweede Kamer van gebruik van de noodbevoegdheid op grond van amendement nr. 34

Het amendement van de leden Westerveld en Kuiken 36194-18 "voegt een vervaltermijn toe van acht weken om op basis van een noodbevoegdheid collectieve maatregelen te kunnen treffen". Daarbij wordt onder andere ook als voorwaarde voor de inzet van de

datum 20 december 2022

blad 5

noodbevoegdheid gesteld dat "onverwijld handelen noodzakelijk is". Indiener is van mening dat in veruit de meeste gevallen waarin onvoorziene maatregelen moeten worden genomen er wel de tijd is om de regeling hiertoe eerst gedurende 24 uur aan de Tweede Kamer voor te leggen. Enkel in de zeer uitzonderlijke gevallen dat het absoluut niet mogelijk is, of vanwege de ernst van de epidemiologische situatie volstrekt onwenselijk is, is gebruik van een noodbevoegdheid zonder 24 uur voorhang volgens de indiener acceptabel.

De procedure voor gebruik van de noodbevoegdheid is dan als volgt. De Minister stuurt eerst een conceptregeling naar de Tweede Kamer. De Tweede Kamer kan dan binnen 24 uur over deze conceptregeling debatteren en besluiten hier niet mee in te stemmen. Als de Tweede Kamer besluit niet in te stemmen met deze conceptregeling wordt deze niet vastgesteld. Indien de Tweede Kamer deze conceptregeling niet blokkeert, wordt deze vastgesteld. Een vastgestelde regeling wordt nagehangen bij de Eerste en Tweede Kamer. De Tweede Kamer heeft bij deze nahangprocedure geen blokkeringsrecht. Er kan enkel van deze procedure worden afgeweken als er echt niet 24 uur kan worden gewacht met vaststelling van de regeling. In dat geval wordt de regeling onverwijld aan de beide Kamers der Staten-Generaal toegezonden. De Tweede Kamer heeft ingevolge artikel 58c, derde lid, derde zin, een blokkeringsrecht. Na vaststelling van de regeling volgt de procedure met betrekking tot een wettelijke regeling, zoals opgenomen in artikel 58d, tweede lid.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, PvdA, PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, de ChristenUnie, de VVD, de SGP, het CDA, BBB, JA21, de PVV, FVD en Groep Van Haga.

Artikel I, onderdeel H

18 → **34** (Westerveld en Kuiken) over een vervaltermijn van acht weken voor collectieve maatregelen op basis van de noodbevoegdheid

De indieners hebben begrip voor de mogelijkheid om collectieve maatregelen te treffen gedurende een crisis- én noodsituatie die reeds nog niet in onderhavig wetsvoorstel zijn opgenomen. De indieners benadrukken dat onderhavig wetsvoorstel immers een wettelijke basis moet bieden voor allerlei infectieziekten met pandemisch potentieel en gedurende de totstandkoming van dit wetsvoorstel niet te voorzien is welke collectieve maatregelen op dat moment door de regering als noodzakelijk wordt geacht. De indieners achten het echter zéér onwenselijk dat zware collectieve maatregelen worden ingezet zonder solide wettelijke grondslag en democratisch totstandkoming proces.

Dit amendement voegt een vervaltermijn toe van acht weken om op basis van een noodbevoegdheid collectieve maatregelen te kunnen treffen. Dit amendement beoogt om de regering zo snel als mogelijk aan te sporen alsnog een wetsvoorstel naar de Tweede Kamer te sturen als de regering het nodig acht om de desbetreffende maatregel langer te laten voortduren dan de gestelde acht weken.

Met algemene stemmen aangenomen.

datum 20 december 2022

blad 6

Artikel 58y

15 → **32** (Westerveld en Kuiken) over het belang van preventie en het voeren van voorspelbaar beleid

De indieners achten het van belang dat verschillende punten uit de evaluatie van de coronapandemie hun weg vinden in de Wet publieke gezondheid. Voor de indieners zijn dat in ieder geval het belang van preventie en het voeren van voorspelbaar beleid.

De indieners constateren dat preventieve maatregelen om een infectieziekte te voorkomen zowel de individuele als volksgezondheid ten goede komt. Het voorkomt het nemen van zware collectieve maatregelen en reduceert de collectieve ziektelast. Met dit amendement wordt dit uitgangspunt extra in de wet benadrukt.

Dit amendement beoogt tevens om de regering te verplichten zich in te spannen om een zo consistent mogelijk beleid te voeren gedurende de bestrijding van een infectieziekte. Eerder constateerde de gedragsunit van het RIVM dat het gevoerde beleid op een gegeven moment slecht navolgbaar was voor veel burgers. Dit kwam het draagvlak en naleving aantoonbaar niet ten goede. Met dit amendement schrijft de wet de overheid voor om gedurende een pandemie verschillende scenario's op te stellen, handelingsperspectieven daarbij te bedenken en zich in te spannen om vooruitzichten te schetsen om de voorspelbaarheid van het gevoerde beleid te bevorderen.

Met algemene stemmen aangenomen.

Invoeging Artikel IIA

20 → **23** (Van den Berg) over handhaving van de naleving van door de voorzitter van de veiligheidsregio genomen besluiten

De indienster beoogt met dit amendement een lacune te herstellen die zich voordoet in artikel 39, eerste lid van de Wet veiligheidsregio's. De verwijzing ontbreekt momenteel namelijk naar het uitvoering geven van artikel 125 van de Gemeentewet. Hierdoor kan een voorzitter van de veiligheidsregio de naleving van de door hem/haar genomen besluiten zelf niet handhaven. Zonder een formele wettelijke grondslag is het immers niet mogelijk om te sanctioneren.

In de Tijdelijke wet maatregelen covid-19 is dit eerder gerepareerd door in artikel 58d de bevoegdheid van artikel 125 Gemeentewet om een last onder bestuursdwang op te leggen, toe te kennen aan de voorzitter van de veiligheidsregio die een noodverordening heeft vastgesteld conform artikel 39 van de Wet veiligheidsregio's.

De indienster is van mening dat het verstandig is om de eerder geconstateerde lacune ook in de onderhavige wetgeving te herstellen. Dit amendement beoogt dat te regelen.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, Fractie Den Haan, de PvdA, de PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, de ChristenUnie, de VVD, de SGP, het CDA, BBB en de PVV.

datum 20 december 2022

blad 7

Verworpen, ingetrokken en/of vervallen amendementen

Artikel I, onderdeel H

11 (Van den Berg) over het niet kunnen gebruiken van de noodbevoegdheid voor het instellen van een toegangsbewijs

De indienster beoogt met dit amendement te expliciteren dat de noodbevoegdheid van artikel 58d niet gebruikt kan worden voor het instellen van een toegangsbewijs zoals dit werd gebruikt bij corona of een soortgelijk toegangsbewijs gebaseerd op vaccinatiestatus, negatieve test en/of herstelbewijs.

De indienster is niet bij voorbaat tegen het gebruik van dergelijke toegangsbewijzen als de noodzaak daartoe is, de omstandigheden maken dat een dergelijk bewijs daadwerkelijk effectief kan werken in het tegengaan van besmettingen en de inzet ervan voldoet aan eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. Maar als overwogen wordt een dergelijk toegangsbewijs (weer) te gaan gebruiken, dan zal dat naar mening van de indienster volgens een zorgvuldig wetstraject moeten verlopen en niet via een noodbevoegdheid. De indienster is namelijk van mening dat een toegangsbewijs onder geen enkel beding zou kunnen voldoen aan de eis dat het om een noodmaatregel moet gaan waarin per direct moet worden gehandeld.

De indienster is overigens net als de afdeling advisering van de Raad van State wel van mening dat de noodbevoegdheid van artikel 58d voor de rest moet blijven bestaan. We weten immers nog niet wát we nog niet weten over een mogelijke volgende ziekteverwekker. Als er onverhoopt maatregelen genomen zouden moeten worden waarvoor de wet (nog) geen grondslag regelt, zou in een dergelijk geval terug moeten worden gevallen op noodbevelen of in het uiterste geval op het (ongeschreven) staatsnoodrecht.

De indienster is van mening dat daarmee de Kamer juist meer buitenspel zou komen te staan, dan wanneer er een maatregel op basis van de noodbevoegdheid op basis van het voorgestelde artikel 58d zou worden uitgevaardigd. In dat laatste geval is de regering immers verplicht om onverwijld een wetsvoorstel naar de Kamer te sturen, terwijl dat bij bijvoorbeeld een noodbevel niet het geval is.

Ingetrokken.

Artikel I, invoegen onderdeel Aa

25 → **31** (Van Esch c.s.) over het wettelijk verankeren van preventiebeleid voor de volksgezondheid

De overheid heeft een actieve plicht om de volksgezondheid te bevorderen. Artikel 22 lid 1 van de Grondwet wijst daarop (De overheid treft maatregelen ter bevordering van de volksgezondheid). Een soortgelijke plicht volgt ook uit verschillende internationale verdragen waar Nederland zich aan gecommitteerd heeft. De afgelopen decennia lag bij de invulling van deze plicht de nadruk op curatief beleid (hoe genezen we zieke mensen) en

datum 20 december 2022

blad 8

nauwelijks op preventief beleid (hoe voorkomen we dat mensen ziek worden). Dit amendement geeft het preventiebeleid een sterkere wettelijke basis.

Tijdens de uitbraak van het coronavirus SARS-COV-2 werd duidelijk hoe belangrijk een goede basis volksgezondheid is. De gehele maatschappij zag zich geconfronteerd met de dreiging van een nieuw virus maar al snel bleek de ziektelast per persoon sterk te verschillen. Het RIVM identificeerde een set kenmerken die indicatief waren voor wie een grotere kans had op een ernstig verloop van COVID-19. Sommige factoren daarvan zijn niet te beïnvloeden (zoals leeftijd) maar anderen factoren zijn dat wel (luchtwegproblemen, overgewicht, hartziekten). Hoe kleiner het deel van de bevolking dat met zulke aandoeningen te maken heeft hoe weerbaarder de maatschappij als geheel is tegen een nieuwe ziekteverwekker. Preventie is zo een vorm van pandemische paraatheid. Maar ook als er geen nieuwe ziekteverwekker opkomt betekent een gezondere bevolking gezondheidswinst voor vrijwel elk individu in die maatschappij. Het heeft daarnaast ook positieve sociaaleconomische effecten zoals bijvoorbeeld een lagere zorgdruk en minder zorgkosten.

De Kamer vroeg met de motie Kuiken/Renkema (32793-543) begin 2021 de regering te onderzoeken hoe collectieve gezondheidsdoelen kunnen worden verankerd in de wet. Dit amendement introduceert nu een plicht voor de minister om gezondheidsdoelen en indicatoren op te stellen en wettelijk te verankeren. Aan de hand van de doelen en indicatoren kan bekeken worden of extra (preventie) beleid nodig is én of ander beleid een verslechtering van de gezondheid veroorzaakt. Door streefdoelen op te nemen in de wet verdwijnt de vrijblijvendheid. Het staat een regering echter nog altijd vrij voor het behalen van de gezondheidsdoelen zelf de beleidsinstrumenten te kiezen. In het amendement is gekozen is voor een jaarlijkse verantwoording over de ontwikkeling van de cijfers.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, Fractie Den Haan, de PvdA, de PvdD, Lid Gündoğan, Lid Omtzigt en Groep Van Haga.

Artikel I, onderdelen B, H en K

13 (Van der Staaij en Pouw-Verweij) over het vervallen van de aanwijzingsbevoegdheid voor besloten plaatsen

Dit amendement strekt ertoe dat de aanwijzingsbevoegdheid voor besloten plaatsen, zoals bedrijven, verenigingsgebouwen en kerken, komt te vervallen. De zorgplicht voor besloten plaatsen blijft echter behouden. De indieners willen met dit amendement bewust de eigen verantwoordelijkheid van beheerders van instellingen (zoals bedrijven, verenigingsgebouwen en kerken) meer onderstrepen.

Verworpen. Voor: DENK, de SGP, BBB, JA21, de PVV, FVD en Groep Van Haga.

Artikel I, onderdelen E en F

19 → 37 (Van der Staaij en Hijink) over een vervalbepaling van zes maanden voor de aanwijzing van een infectieziekte in groep A1

datum 20 december 2022

blad 9

Dit amendement strekt ertoe dat er een vervalbepaling wordt opgenomen voor de aanwijzing van een infectieziekte in groep A1. Met dit amendement vervalt de aanwijzing van de infectieziekte in de Wet publieke gezondheid (Wpg) automatisch na zes maanden.

De procedure komt er met dit amendement als volgt uit te zien. Het kabinet neemt een ministerieel besluit om een infectieziekte in de A1-groep op te nemen. Onverwijld dient de regering een wetsvoorstel in om de infectieziekte in de Wpg te incorporeren. Uiterlijk drie maanden na inwerkingtreding van de ministeriële regeling moet de incorporatiewet door Tweede en Eerste Kamer zijn aangenomen. Is dat niet het geval, dan vervalt de ministeriële regeling automatisch. De incorporatiewet heeft in beginsel een looptijd van zes maanden, gerekend vanaf het moment van inwerkingtreding van de incorporatiewet. Het ligt in de rede dat bekrachtiging en inwerkingtreding van de wet volgt spoedig na het aannemen door de Eerste Kamer.

Indien de regering het noodzakelijk acht dat vanwege het belang van de volksgezondheid de infectieziekte ook na deze zes maanden aangemerkt moet blijven als A1-ziekte, dan kan het kabinet een ministeriële regeling indienen om de aanwijzing van de infectieziekte als behorend tot groep A1 in de Wpg met maximaal zes maanden te verlengen. Deze ministeriële regeling wordt minstens dertig dagen voor inwerkingtreding van de verlenging voorgehangen, waarbij beide Kamers blokkeringsrecht hebben.

Indien de regering het niet langer noodzakelijk acht dat de infectieziekte aangemerkt moet blijven als A1-ziekte, maar wel opgenomen moet worden in de A2-, B1- of B2-groep, dan wordt de procedure doorlopen die de voorgestelde artikelen 20 en 20a voorschrijven.

Er wordt met dit amendement alléén voor de A1-groep een vervalbepaling gecreëerd, dus niet voor de andere groepen infectieziekten. Dit onderscheid wordt gerechtvaardigd door het bijzondere karakter van infectieziekten in de A1-groep en het vergaande karakter van de collectieve maatregelen die op basis van indeling in de A1-groep mogelijk kunnen worden gemaakt.

Verworpen. Voor: SP, BIJ1, DENK, de PvdD, Lid Omtzigt, de SGP, BBB, JA21, de PVV, FVD en Groep Van Haga.

Artikel I onderdeel H

30 (Pouw-Verweij c.s.) over het waarborgen van een brede inhoudelijke afweging ten aanzien van elk van de te nemen maatregelen

Maatregelen die tijdens een epidemie worden ingezet, kunnen een zware inbreuk maken op fundamentele rechten en vrijheden. De beperkingen brengen psychosociaal, maatschappelijk en economisch zware, onwenselijke neveneffecten teweeg. Bij het toepassen van iedere maatregel dient dan ook te worden gewaarborgd dat een brede inhoudelijke afweging plaatsvindt die zich expliciet richt op de situatie waarin deze wordt ingezet. Deze brede afweging ziet ook op mogelijke neveneffecten. Dit amendement regelt dat het parlement voor elke maatregel de brede inhoudelijke afweging kan beoordelen die

datum 20 december 2022

blad 10

ten grondslag ligt aan het uitoefenen van een bevoegdheid in de Wpg, alvorens het licht voor het kabinet op groen gaat.

Momenteel wordt de Kamer op grond van artikel 58c over elke ministeriële regeling gehoord (met een week blokkeringsrecht). Dat gaat niet per maatregel. Een enkele ministeriële regeling kan verschillende maatregelen bevatten waarover de Kamer vervolgens opvattingen kan geven. De beoogde toevoeging in artikel 58b zorgt voor een precisering dat die afweging en de toelichting hierop voor elk van de maatregelen moet worden gemaakt. De toelichting geeft dan per maatregel afzonderlijk aan hoe deze weging plaatsvindt.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, de PvdA, de PvdD, Lid Omtzigt, de SGP, BBB, JA21, de PVV, FVD en Groep Van Haga.

Artikel I, onderdelen H en K

5 → **10** (Agema en Van der Staaij) over het laten vervallen van artikel 58d over de noodbevoegdheid

De noodbevoegdheid maakt het alsnog mogelijk maatregelen te treffen zonder bevoegdheidsgrondslag. De indieners vinden dit onwenselijk. Dit amendement schrapt daarom de noodbevoegdheid.

Verworpen. Voor: DENK, Lid Omtzigt, de SGP, BBB, JA21, de PVV, FVD en Groep Van Haga.

Artikel I, onderdeel H

12 (Van der Staaij en Pouw-Verweij) over het onmogelijk maken om publieke plaatsen volledig te sluiten

Dit amendement strekt ertoe dat het niet mogelijk is om publieke plaatsen zoals winkels, musea en restaurants volledig te sluiten voor publiek. De indieners zijn van mening dat het volledig sluiten van publieke plaatsen niet wenselijk is, gelet op de grote sociaalmaatschappelijke en sociaaleconomische impact die dit heeft. Het blijft wel mogelijk om de openstelling van publieke plaatsen te verbinden aan bepaalde voorwaarden of beperkingen, zoals een afstandsnorm en een maximumaantal aanwezige personen. Op dit punt wijzigt het amendement het wetsvoorstel niet. Dergelijke voorwaarden of beperkingen dienen uiteraard te worden getoetst aan de beginselen genoemd in artikel 58b.

Verworpen. Voor: DENK, Lid Omtzigt, de SGP, BBB, JA21, de PVV, FVD en Groep Van Haga.

Invoeging Artikel VIIA

14 (Van der Staaij en Pouw-Verweij) over het expliciteren dat de Wbbbg niet gebruikt kan worden voor een avondklok bij infectieziekten behorend tot de groep A1

datum 20 december 2022

blad 11

De voorgestelde wijziging van de Wet publieke gezondheid (Wpg) biedt geen grondslag voor het instellen van een avondklok ter bestrijding van een epidemie van een infectieziekte behorend tot groep A1. Met dit amendement wordt uitgesloten dat de Wet buitengewone bevoegdheden burgerlijk gezag wordt gebruikt om een avondklok in te stellen ter bestrijding van een epidemie van een infectieziekte. Als de regering toch wenst om een avondklok in te stellen om een infectieziekte te kunnen bestrijden, dan moet eerst een separate (spoed)wet worden ingediend om hiervoor in de Wpg een grondslag op te nemen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, de PvdA, de PvdD, Lid Omtzigt, de SGP, BBB, JA21, de PVV, FVD en Groep Van Haga.

Moties

27 (Hijink en Van den Berg) over verschillende scenario's opstellen van toekomstige pandemieën, met per scenario een breed conceptafwegingskader

Aangenomen. SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, Fractie Den Haan, PvdA, PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, ChristenUnie, VVD, SGP, CDA, BBB, JA21, PVV en Groep Van Haga.

28 (Van den Berg c.s.) over onderzoeken wat er nodig is om bij een volgende uitbraak van een A1-infectieziekte te zorgen voor een groter draagvlak voor gedragsmaatregelen

Ingetrokken.